

Sygn. akt II CNP 47/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2015 r.

skargi J. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 9 listopada 2011 r.

wydanego w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko R. S.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga J. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 9 listopada 2011 r., podlegała odrzuceniu z następujących powodów.

Art. 424⁵ § 1 pkt 1-6 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Stosownie do tego przepisu skarga powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Przyczyną odrzucenia skargi *a limine* jest niespełnienie przez skarżącego wymagania konstrukcyjnego ujętego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie spełnione jest wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, rozmiar i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające tę okoliczność, (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2014 r., V CNP 61/13, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2014 r., IV CNP 57/13, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2011 r., II CNP 48/11, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., III CNP 22/11, nie publ.). Należy podkreślić, że podanie w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia nie jest wystarczające w tym względzie (por. postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., V CNP 21/06, nie publ.).

Stanowisko przedstawione w skardze ogranicza się jedynie do wyliczenia w podpunktach sygnatur orzeczeń Sądów pierwszej i drugiej instancji oraz dowodu

uiszczenia kwoty 5 187 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Z treści skargi nie wynika też, czy szkoda została już poniesiona, czy też nastąpi to dopiero w przyszłości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2011 r., I BP 1/11, nie publ.).

Przedstawiony przez skarżącego dowód uiszczenia kosztów procesu jest w tym względzie bez znaczenia, ponieważ - jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy - nie stanowią one szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., nawet jeżeli zostały uiszczone przed wniesieniem skargi (por. m. in. postanowienia z dnia 27 lipca 2006 r. II BP 11/06, OSNP 2007/15-16/223, z dnia 28 listopada 2006 r. III CNP 46/06, z dnia 23 sierpnia 2007 r. I BP 24/07 i z dnia 26 czerwca 2008 r. I CNP 47/08, niepubl.).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.